

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. III. Conditiones ad Matrimonium celebrandum, & sacramentum hoc dignè suscipiendum necessariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

mentum suum, & dabit proximo suo; hoc erat testimonium cessionis in Israel. Dixit ergo propinquo suo Booz: Tolle calcamentum tuum. Quod statim soluit de pede suo. At ille maioribus natus, & uniuerso populo, testes vos, inquit, estis hodie, quod possederim omnia que fuerant Elimelech & Chelion, & Mahalon, tradente Noemi: & Ruth Moabitidem, uxorem Mahalon, in coniugium sumpserim, ut suscitem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum eius de familia sua, ac fratribus & populo deleatur. Vos, inquam, huius rei testes estis: respondit omnis populus, qui erat in porta, & maiores natu: nos testes sumus: faciat Dominus hanc mulierem, qua ingreditur domum suam, sicut Rachel & Liam, qua edificauerunt domum Israel: ut sit exemplum virtutis in Ephrata, & habeat celebre nomen in Bethleem: fiatque domus tua, sicut domus Phares, quem Thamar peperit Iuda de semine, quod tibi dederit Dominus ex hac puella. Tulit itaque Booz Ruth & accepit uxorem, ingressusque est ad eam, & dedit illi Dominus ut conciperet, & pareret filium. Dixeruntque mulieres ad Noemi. Benedictus Dominus, qui non est passus, ut deficeret successor familia tua, & vocaretur nomen eius in Israel: Et habeas qui consoletur animam tuam, & nutriat senectutem de nuru enim tua natus est, qua te diligit & multo tibi melior est, quam si septem haberes filios: susceptumque Noemi puerum posuit in sinu suo, & nutricis & gerula fungebatur officio. Vicina autem meliores congratulantes ei, & dicentes: natus est filius Noemi, vocauerunt nomen eius Obed: hic est pater Isai, Patris David. Haec sunt generationes Phares: Phares genuit Esron: Esron genuit Aram: Aram genuit Aminadab: Aminadab genuit Nabasson: Nabasson genuit Salmon; Salmon genuit Booz: Booz genuit Obed: Obed genuit Isai: Isai genuit David.

Hæc est historia matrimonij Ruth, admirandis documentis ad nostrum institutum plena, ut in proximo capite explicabitur.

CAPVT III

CONDITIONES AD MATRIMONIUM CELEBRANDUM, & SACRAMENTUM HOC DIGNÈ SUSCIPIENDUM, NECESSARIE.

CONDITIONES, quibus ita matrimonium celebretur, ut Deo D.N. placeat, mirifice sunt in prædicta Ruth historia depictæ. Quod si cursum nostrum paulò remotius inchoemus, inueniemus, diuinæ prouidentiae consiliū fuisse, quod Ruth bis nupserit: primùm in regione sua Moabitide, filio Elimelech & Noemi: qui etsi per decem annos manserit in

matrimonio, inuenis tamen, & in flore, vt dicitur, atatis, nulloq; filio relicto, mortuus, Ruth viduam & solam reliquit: & hinc principum sumpsit secundum matrimonium cum Booz homine prae ditate, nobili, primique mariti consanguineo: qui etiam si senex esset, cum eum accepit: multis tamen annis superuixit, & filium ex eo habuit. Quod si varios hos euentus aspiciamus, quos diuina prouidentia iustissime & sapientissime decreuit: licet dicere: primum matrimonium infelix fuisse, eo quod offensio aliqua Dei fuerit in eo contrahendo: nam videtur prior ille vir contempsisse legem prohibentem Hebraeos ducere Moabitidas & idololatrias: Secundum vero fuisse felix: quia in eo contrahendo lex fuit obseruata, quae iubeat virum accipere viduam cognati sui proximi, si is absque filijs obijisset. Vt ex hoc omnes intelligant, primam infeliciam in matrimonij euentuum radicem solere esse transgressionem legum Dei eiusque Ecclesia: praecipue circa gradus illos prohibitos, qui matrimonium reddunt illicitum, ac proinde efficiunt contractum non valere: quia diuina iustitia punit tales contrahentes aut per ipsius matrimonij dissolutionem; aut per mortem alterius coniugum, aut sterilitatem aut, si filios genuerint etiam per eorum mortem, aut per alias similes aduersitates. Et in hoc sensu licet accipere, quod Sanctus Gregorius dixit: *experimento didicimus, ex tali coniugio sobolem non posse succrescere, quia scilicet non fruntur vita, utpote male geniti: contra vero radix bonorum in matrimonio euentuum, est legum custodia, quas Deus seruandas constituit, ut sic ipse legislator benedictionem suam coniugibus impertiat, detque illis & vitam longam, & prolium abundantiam.*

Deus nihilominus permisi, filium Noemi accipere Ruth coniugem: vt illa occasionem acciperet conuersionis ad veram religionem, & comitaretur foetum suam Noemi in Bethlehem: ibique secundo nuberet ipsi Booz: nam nisi primum matrimonium praecessisset, cessasset causa & occasio secundum inuendi: vt agnoscamus diuinam prouidentiam permittere saepe aliquos errores & peccata, ex quibus magna aliqua bona proueniant: & ex matrimonio minus recto occasionem accipit alterius valde gloriosi, & ex euentu aliquo aduerso aliam eruit prosperum & felicem: & hac ratione nos consolatur, additque animum, ne ob nostros errores abijciamur: aut desperemus, si eorum nos poeniteat: quia ipse & nouerit & poterit eos in bonum conuertere.

Hoc idem magis ab hac elucet in consilio ac directione, qua vsa est Noemi, ad hoc matrimonium perficiendum: cuius consilium, quamuis primo aspectu videatur fuisse temerarium ac periculosum: quia misit iuuenem mulierem, vt maneret per noctem in Area apud Booz: quae quidem occasio erat & periculum amittendae castitatis, matrimonio non secuto. Sed

Matrimonium sit legitimum.

Gradus prohibiti.

35. q. 3. cap. Quaedam Lex.

Legum custodia felix.

Prouidentia Dei e malis bona elicit.

Consilium
in speciem
temerariū.
q. 13. in c. 3.

Securum
quia à
Deo inspira-
tūm.

Miranda
non inui-
tanda.

Iustis, non
temerarijs
conuincet
Deus.
b Eccl. 3. 27

Parentum
est cura ma-
trimonij.

credibile potius est, Deum D. N. consilium illud suggestisse, cui optimè nota erat excellens modestia, & castitas, & grauitas venerandi senis Booz; & illum fideliter in hac occasione se habiturum; quæ etiam omnia ipsa Noëmi nouerat, quare ex Dei inspiratione, cuius diuinæ prouidentia plurimum cōfidebat, suasisit Ruth, ut faceret, quod fecit. Ac propterea (ut perpendit Abulensis) solum ei dixit: *proicias te & iacebis ante pedes eius, ipse autem dicet tibi quid facere debeas.* Atque si illi dixisset: potes benè fidere, ipsum nihil mali iussurum. Qua fiducia concepta, secutè Ruth executà est locrus suæ consilium: mouente etiam Deo ipsam, ad illud amplectendum, ob exitum fœlicem quem intendebat. Nec res est noua, quòd Deus Patribus antiqui Testamenti aliqua inspirauerit, quæ in specie, & primo aspectu peccata & errores videbantur: & reuera talia fuissent, nisi ad fines ad eò sanctos dirigerentur: adeoque pura intentione & vehementi impulsu, qui non permittebat, eos tunc aliud cogitare, aut attendere, quàm ut exequerentur, quod Deus illis inspirabat: ut apparet in facto a *Iudith*, quæ magno studio sese exornauit, & ad Holofernis conspectum peruenit, cum periculo admittendi aliquid contra honestatem: nisi Deus, qui, ut ea faceret, inspirauit, eam à tali periculo liberaret. Sed quoniam huiusmodi exempla in scriptura sacra narrantur, ut diuinam sapientiam & omnipotentiam *suspiciamus*, non verò, ut *eamitemur*: hinc est, quòd nullo modo liceat, propter huiusmodi exempla, media aliqua adhibere, quæ sint ex se *periculosa*, ad agendum de incundis matrimonijs. Nunquam enim sunt facienda mala, ad aliqua bona ex ijs elicienda & prouidentia diuina, quæ solet *iustis* rectam habentibus intentionem, & in suis deliberationibus prudenter se gerentibus fauere, & eorum *erroribus* bona aliqua elicere, damnaque auertere, quæ ex eis ortiri potuissent: nunquam hac ratione iuuat *temerarios*, qui sine vlla causa, pro suo libitu, & ut palato suo deseruiant, in talia pericula sese conijciunt. Propterea enim sapiens dixit: *b qui amat periculum* (quia temerè se in illud conijcit) *in illo peribit.* Nec iusta erit excusatio, quòd *parentes* aut amici talia consilia suggerat: quia non oportet illis obedire, quando aperte constat, talia media esse periculosa.

Hoc documento tanti momenti iacto, accipiamus alia non minus utilia ex prudentia & sollicitudine Noëmi, quæ veræ matris Ruth officio fungens, ei dixit: *filia mea quaram tibi requiem, & prouidebo, ut benè sit tibi.* Ad parentes enim bonos propriè spectat prouidentiam gerere de filijs suis, & statum eis procurare, in quo requiem habeant, & benè sit illis ad vitam ducendam: quandiu enim *statum* non habent, nec plenum solatiū habere possunt: sicut lapis qui non peruenit ad suum centrum: & ipsa suspensio, & cogitatio de suscipiendo statu, anxios illos ac sollicitos tenet:

peccat

pertinet verò ad ipsos parentes ab illa anxietate illos liberare, quando status ille est matrimonij, de quo iam loquimur. Nec solùm ob solatium filiorum, sed ob quietem etiam propriam, & vt tales curas deponant, expedit illos in statu collocare, quando tempus peruenit. id enim significauit Ecclesiasticus c. *Ecl. 7. 26.* dicens: *c. trade filiam tuam, & grande opus feceris, sed homini sensato da illam:* grande opus appellat hoc, quia se ipsum liberat Pater à cura & solitudine illius custodiendæ; & illam, à periculo, in quo versatur: est que vltima hæc Parentum ad filias obligatio, quam transferunt à se in viros, quibus illas tradunt. Et propterea monet Sapiens, vt *sensato det illam:* parum enim ad rem facit, quòd ille sit diues aut nobilis, si est fatuus, aut malè moratus: quia tunc non curas deponunt parentes, sed augent ob timorem malorum euentuum.

Quare interrogatus Themistocles Philosophus cui libentius filiam suam dare vellet, diuitine improbo, & insipienti: an pauperi, probo & sensato? respondit: malo habere *hominem*, qui pecunia indigeat, quàm pecuniam, quæ viro opus habeat. Sed felicior ac prudentior fuit Noëmi, quæ nurui suæ Ruth talem virum quæsiuit, in quo simul concurrebant diuitiæ cum virtutibus; & bona fortunæ cum prudentia, & rara sanctitate, quàm in memorabili hoc facto patefecit.

§. I. *Coniugem probata virtutis esse querendam.*

PRIMUM. Ipse Booz, cum esset vir grauis, & prouectæ iam ætatis, ducturus vxorem, voluit eam esse probatæ virtutis, & quæ talis in tota ciuitate haberetur: ideoque illi dixit: *scit omnis populus qui habitat intra portas urbis mee, mulierem te esse virtutis*, cuius indicium etiam hoc est, quòd vt nuberes, non quæsieris *iuuenes pauperes* aut diuites secundum ætatem tuam; sed propinquum prioris tui mariti, qui iuxta legem, eius qui sine filiis decessit, nomen suscitaret. Ex quo apparet *virumque sanctam intentionem* in hoc matrimonio ineundo habuisse: & ita Deus eorum desideriis benignè annuit, dans illis filium masculum, qui familiam suam cum magna eius gloria, in futurum propagaret.

SED in eodem facto adhuc multò amplius manifestauit Booz *ram castitatem*, diuinæque legis amorem; cum matrimonium *clandestinum* horruit, quod nocte fit, & sine testibus: volens illud ita publice & solenniter inire, sicut lex iubebat. Et quamuis *ocasio* esset *vehemens*, cum videret se habere prope mulierem iuuenem & comptam, petentem ab ipso, vt in vxorem eam acciperet, ipse tamen valde strenuè sese cohibuit, vt puritatem suam conseruaret. Et quamuis *ocasio* illi occurreret repente, cum esset à somno excitatus, quo tempore pugna solet esse vehementior: nihil tamen passus est integritati suæ decedere:

sed

Vide *lans.*
in *Ecl. 7.*
Virtus quaerenda coniugis.

I.

Sancta intentio.

2.

Non clandestinum.

Occasio peccati superanda.

Clandestina irrita. Sess. 24. de reform. matrimon. cap. 1.

Iniuriam proximi caue.

Et Cupiditatem.

4. Fidelitas.

Veritas.

Religio iniurandi.

sed hosti & carni suae strenue resistit, nec voluit diuinam legem conculcare, nec aliter matrimonium inire, quam lex ipsa constituerit in praesentia testium, & totius populi, qui mille bona illi sunt precati, dicentes: *faciat Dominus hanc mulierem, qua ingreditur domum iustum, sicut Rachel, & Liam, quae edificarunt domum Israel: ut sit exemplum virtutis in Ephrata, & habeat celebre nomen in Bethlehem, fiatque domus tua sicut domus Phares, de semine quod tibi dederit ex hac puella.* Haec omnes benedictiones euenerunt illi: ut ex hoc intelligamus, etiam nunc esse dignum, cui Deus Ecclesiae benedictiones concedat, qui matrimonium cum ea sollemnitate celebrat: quam ipsa describit: quae semper detestata est clandestina matrimonia tanquam valde periculosa, & multis peccatis, ac perturbationibus exposita, donec tandem sacrum Tridentinum Concilium illa irritauit, ac statuit, si clam fierent, nullius esse valoris: ut sic ab ipsa radice tot malorum sementem euelleret.

ETIAM eluxit sanctitas & iustitia Booz in eo, quod noluerit, ipsum matrimonium inire cum iniuria alterius, qui titulo maioris propinquitatis, plus iuris ad illud habebat, iuxta legem antiquam, & ita noluit promittere ipsi Ruth, se illam in coniugem daturum, nisi sub conditione, quod alter monitus cederet iuri suo. nam iustorum est, nolle iniuriam alijs facere: nec eis velle, quod non vellent sibi fieri. Et qui cupit feliciter sibi euenire statum, quem desiderat: caueat imprimis, ne illum adire contendat cum aliqua iniuria proximi: non enim dabit Deus felicem exitum in rebus proprijs ei, qui eas per media contra iustitiam, & cum alicuius damno quaerit. Et quamuis nouerat Booz, cum Ruth se accepturum in dotem agrum Elimelech; non propterea fuit cupiditate excacatus, nec agere voluit ut illum haberet, nisi alter, qui potius quam ipse ius habebat, ei renunciaret. In quo etiam dedit exemplum cohibendi cupiditatem ei, qui de assumendo statu in bonum animae suae agit: nam electiones ab huiusmodi radice deprauata ortae solent cedere in animae detrimentum.

In EODEM Booz facta apparet eius fidelitas ac veritas: dum promissionem, ipsi Ruth, licet in occulto & sine testibus factam, magna celeritate adimpleuit: quia sufficit, Deum esse testem, qui omnibus, quae dicuntur, & fiunt in toto mundo, etiam in angulis, praesens adest: quod si promissio iuramento firmeretur; est peculiaris ratio, cur sit implenda: eo quod aduocatus sit ipse Dominus in testem promissionis, & quasi eius fide iussor. Et quamuis in huiusmodi casibus attentius sit considerandum, quid iuretur & promittatur: promissionem tamen factam necesse est exequi. Nam ad prouidentiam diuinam spectat, fouere, & promouere causam prudentum iuramentorum, eisque felices exitus dare: siquidem accipit illa, tanquam media ad electionem horum statuum.

AD EANDEM fidelitatem pertinet, omnia *impedimenta* prudenter remouere, quæ occurrere possunt, quo minus promissio impleatur. Ac propterea Booz dixit Ruth: *caue, ne quis nouerit, quod huc ueneris: ut scilicet, & suum eò aduentum; & id, de quo conuenerant, apud se retineret: id enim plurimum referre solet ad felicem negotiorum expeditionem: sicut, non seruato secreto, solet exitus esse minus fælix, & exurgere mille impedimenta, quæ bona consilia, & dispositiones disturbent. Et fortè, si alter ille ipsius Booz propinquus, qui repente ad portam ciuitatis uenerat, ubi actum & conclusum est de iure matrimonij, conscius fuisset, quid inter Booz & Ruth fuisset actum, præcogitasset quid sibi esset respondendum, & aliud consilium inuenisset, ne agrum relinqueret, quem alias habere cupiebat.*

SED ne silentio prætereamus prudentem Booz ipsius cautelam, qua monuit Ruth, ut suum ad aream, tali noctis tempore, accessum occultaret: cupiebat enim ipse etiam *suspicionum*, & murmurationū occasiones remouere. honorati enim & prudentes homines non satis existimare debent, quòd culpas coram DEO euitent; sed etiam mali nominis occasiones apud homines. Hoc est enim quod monet Apostolus, ut d *prouideamus semper bona, non tantum coram DEO, sed etiam coram omnibus hominibus*. Et Sapiens hortatur, ut *e curam habeamus de bono nomine: hoc enim, ait, magis permanebit, quam mille thesauri pretiosi & magni*. Ut igitur bonum nomen conseruaret Booz, uoluit aduentum Ruth occultum teneri: præcipuè cum ipse illum non procurasset. Et simul ipsi Ruth consulebat: ad cuius honestatis bonum nomen & opinionem, quam in ciuitate habebat, omninò spectabat, eundem aduentum occultari.

SED ipsa quoque Ruth suam prudentiam ostendit; quia ita tacuit & secretum apud se seruauit, quod Booz illi commendauerat ut, soli *socrui* suæ, quod gestum erat, aperuerit. non enim intelligebatur secretum, etiam apud Noëmi seruandum. ut hinc discant mulieres esse circumspectæ in huiusmodi pactis. Nam sicut prudentiæ est alijs illa non *prodere*; ita esset insignis imprudentiæ à Satana (ut superius est dictum) suggestæ, eadem parentibus & bonis consiliarijs *occultare*: quia exponunt se periculo, ut facile decipiantur. Satis uerò constat, Booz non uoluisse pactum illud occultari Noëmi, siquidem, cum dedit illi sex modios hordei, dixit: *nolo uacuum te reuerti ad socrum tuam*, coniecit enim uir prudens, ab ipsa Noëmi consilium illud prædijsse: ac proinde omnium eorum consilium futuram, quæ gesta essent. Eadem uerò opera exhibuit suam liberalitatem, & misericordiam, subueniendo indigentibus. Sed ipsis uerbis insinuare uoluit Booz, illam eleemosynam non tam à se fieri in gratiam ipsius Ruth, quam senioris Noëmi, ut hac ratione ipsius puritas

5.
Secretum
seruandum.

Boni nomi-
nis cura.
d Rom. 12.
17.

e Eccl. 4. 15

6.

Mulieres
taceant.

Parentes
consulant.

Liberalitas
sit prudens.

magis innotesceret: quia ad eam potius respexit, de qua minor poterat esse suspicio.

7.
Iustitia.

DENIQUE voluit Booz, totum hoc negotium in publico *Iustitia* tribunali, (quod olim esse solebat ad portas ciuitatis expediri conuocatis grauioribus, & senioribus iudicibus: quibus causam suam cum veritate & sinceritate proponeret: libenter secuturus quod illi ex iustitia decernerent: liberam etiam faciens competitori suo potestatem eligendi, quod magis veller, sibi que vtilius existimaret. Postquam autem ille suo iuri cessit, quoniam signum talis cessionis erat secundum legem illam, vt *calceum* exueret, ei que daret, cui ius cedebat: statim hoc petijt Booz, vt sic constaret de iure, quod in ipsum transibat. In quibus omnibus elucet *rectitudo iustitia*, qua agendum sit de rebus ad matrimonium spectantibus: non contentionibus & disputationibus importunis: sed rationibus verbisque modestis: locum dando rebus apertis & indubitatis; & absque importuna aliqua extorsione, liberum alteri parti relinquendo, vt iure suo uti possit: nec Iudices eos eligendo, qui ipsius votis annuant: sed qui statuunt, quod iustum est: quia quod hac ratione & via statuetur, vtilitatem & commodum adferet.

POSTquam verò de veritate & iustitia constitutum fuerit, expedit, id *omnibus innotescere*: cum enim matrimonium sit status perpetuus: necesse est *firmum* ac stabile esse, quod illud comitatur, & ad eius onera portanda iuuat.

§. II. De aliis quibusdam matrimonii conditionibus.

Matrimo-
nium.
Contractus
& Sacra-
mentum.
1.
Intentio.
2.
Confessio.

QUAEVNIQUE haec dicta sunt, spectant ad matrimonium, quatenus est *contractus* quidam humanus, & dirigitur ad fines primæ suæ institutionis; superest, breuiter ostendere conditiones, dignè illud celebrandi, quatenus est *Sacramentum*: quæ ad nostrum institutum potissimum sunt *duæ*. *Prima* conditio est, vt recta adsit *intentio* proprij finis huius status & Sacramenti: sicut in primo capite est dictum. Et quò hi fines excellentiores erunt, & absque mixtura finium terrenorum & sensualium, eò erit dispositio ex hac parte sublimior.

SECUNDA conditio est, vt bona adsit *conscientia*, à grauibus peccatis pura & munda. Effet enim graue sacrilegium contra debitam diuino huic Sacramento reuerentiam, illud cū conscientia peccati mortalis suscipere: quia per hoc ponitur ob *ex gratia*, quam conferret; & quod est ex parte talis suscipientis, Sacramentum esset signum inane: quia non efficeret, quod significat. Et quomodo dignè referet, ac significabit coniunctionem CHRISTI Domini nostri cum sponsa sua Ecclesia: qui coniunctionem amoris cum i-

plo

pfo Christo non habet, sed eius potius est hostis: nec desunt Doctores qui asserant, duo hic admitti peccata lethalia: alterum, eò quòd sit *minister* Sacramenti; alterum, quòd illud *accipias*: vtrumque autem facit indignè, quem admodum improbus *sacerdos*, cùm celebrat, duplici nomine peccat: tum quòd *consecret*, tum quòd *communice*: ipse enim Sacramentum conficit, & suscipit Sacramentum indignè: siquidem Apostolus dixit: *a qui manducat indignè, iudicium sibi manducat, non diiudicans corpus Domini* ab ordinario & communi pane, ita qui hoc Sacramentum suscipit cum conscientia peccati mortalis, meritò iudicabitur ac damnabitur: quia nullum ponit discrimen inter hoc Sacramentum, & reliquos humanos contractus. Siquidem nulla alia præparazione illud suscipit, quàm si rem non sacram susciperet, & more Gentilium. Debet igitur diligenter se prius examinare, & attendere: an eius anima sit aliqua lethali culpa defœdata: & si quid tale inueniat, prius quàm matrimonium coram Parocho & testibus contrahat, det operam, vt per *contritionem* saltem illam abluat, faciens quod in se erit, vt illam verè cõcipiat; aut (quod melius & securius est) per sacramentalem *confessionem*: vt sic in gratia & amicitia Dei accedat: ita vt per hoc Sacramentum gratia illi augeatur. Eoque gratiæ augmentum erit, maius, quòd melior erit dispositio ob maiorem animæ, & intentionis, qua accedit, puritatem.

ETIAM est valde expediens, similem dispositionem adferre, cùm acceditur ad *benedictiones* suscipiendas, quas Ecclesia ipsis contrahentibus in tali solennitate precatur: ne per lethalem aliquam culpam, obicem illis ponat. Quas benedictiones libenter Deus impertit benè præparatis, ac dispositis ad eas suscipiendas. Deinde bona hac *dispositione* efficiunt, ne huiusmodi *ceremonia* quas Ecclesia adhibet, inania sint, sed plena signa, quæ Deus copiosa sua misericordia replet, simulque præbet Spiritus sancti *Arrhas*, *Annullum* Fidei ac Fidelitatis: & *velum* puritatis ac honestatis; *Torquem* charitatis, vnionis, qui contrahentium corda coniungat; vt sint *duo* in spiritu vno, vt proximo capite dicitur.

Vide Thom.
Sanch. 10.
disp. 6. scilicet
2. tom. 2.
disp. 16. lect.
4.

21. Cor. 11.
19.

Benedictio.

Dispositio.

Arrha s.
Spiritus.